

man er da grænsende til det skrigende naiv, hvis man siger, at det er fuldstændig ligeegyldigt.

Det er ikke sikkert, det er den enkelte forsker, der føler stor trang til at please, men det kan godt være, når man sidder øverst oppe på ledelsesniveau på et universitet og kan se måske halvdelen af sin omsætning forsvinde ud ad vinduet, at man begynder at blive lidt lydthør over for – på godt og ondt – hvad det er, opdragsgiveren egentlig vil. Og der vil jeg bare sige, at hvis man sådan uden videre kan sige, at det overhovedet ikke vil anfægte friheden, synes jeg måske, man er meget, meget naiv.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, om ikke fru Charlotte Fischer i den forbindelse kunne bekræfte, at den myndighedsbetjening, der skal ske, kommer til at ligge i faglige enheder, mens den øvrige del ligger i institutterne.

Der er jo en klar adskillelse af opgaver. Det er jo ikke sådan, at opdragsgivere kan løbe ned ad gangen på et universitet og prikke en forsker på skulderen og sige: Nu skal du lave en bestemt opgave for mig. Sådan er det jo ikke. Der er jo nogle klare vilkår, under hvilke den enkelte forsker er ansat, og dem kan man jo ikke bare forandre.

Kan fru Charlotte Fischer ikke bekræfte, at den myndighedsbetjening, der kommer til at foregå, kommer til at ligge i faglige enheder, så der er en klar afgrænsning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, jeg kan godt bekræfte, at det kommer til at ligge i faglige enheder. Men jeg må indrømme, at jeg synes, Venstres ordfører kører meget på overfladen. De her folk, der sidder i de faglige enheder, skal jo så også ud og levere undervisningskraft ude på universitetet og bidrage til undervisning rundt omkring.

Det er det ene. Det andet er, at samlet set bidrager de til universitetets omsætning. Det er jo det, det hele handler om. Og jeg siger bare, at den enkelte forsker nok ikke sidder og tænker meget på den samlede omsætning, men det vil jeg tro man gør, når man sidder øverst oppe og har ansvaret for sit universitet og sit universitets økonomi.

Jeg vil ikke male fanden på væggen, og det kan være, det går rigtig godt, men vi er da ikke vores sæde værd, hvis vi ikke begynder at tænke

over: Hvordan undgår vi, at det kommer til at få en negativ indflydelse på, hvordan man håndterer den her sektorforskning ude på universiteterne? Jeg har fået henvendelser fra rigtig mange forskere, der over for mig har peget på netop det forhold.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Charlotte Fischer får det til at lyde, som om det kun er halvdelen af universiteternes midler, der kommer fra offentlige myndigheder. Vil fru Charlotte Fischer ikke bekræfte, at også de andre aktiviteter, der foregår på universiteterne, er offentligt finansierede og dermed i sidste ende reguleret herinde fra dette Folketing?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, det kan jeg sagtens bekræfte.

Altså, nu er der det helt særlige forhold her, at man konkurrenceudsætter myndighedsopgaverne efter 2 år, og det gør man trods alt ikke med de andre midler, de flyder da i en nogenlunde sikker strøm.

Her taler man om at konkurrenceudsætte, og det er fint nok at konkurrenceudsætte, det har jeg stor sympati for på mange måder, men det betyder jo, at universiteter som DTU bliver nødt til at overveje meget alvorligt, hvordan de holder på myndighedsopgaverne, de 42 pct. af omsætningen, fordi det lige pludselig er en meget, meget stor del af deres virksomhed. Og det vil være, ja, jeg vil da sige måske tæt på katastrofalt for dem, hvis de mister 42 pct. af deres omsætning. Sådan ville jeg nok selv tænke, hvis jeg sad i ledelsen på DTU.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen det ville jeg sandelig også, men sagen er jo, at de kan risikere at miste *hele* deres omsætning i det øjeblik, et demokratisk flertal beslutter sig for at lukke et universitet, DTU. Det kan vi jo altid beslutte. Det vælger vi at lade være med, fordi vi ønsker, at der er forskning i Danmark, fordi vi ønsker, at der er en udvikling i Danmark, fordi vi ønsker også at sikre forskningsfriheden. Og det gør vi bl.a. via det, at vi sikrer offentlige midler til forskning.

Kl. 11.05

Det lyder på fru Charlotte Fischer, som om den eneste lyksalige løsning er at sige: Vi må se at få nogle forskere, der har tjent masser af mil-